

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

NUMMER 11 | 1. JUNI 1929 | 78. AARGANG

GÆTTEDE JOSEPH SMITH DET HELE?

(*John F. Nash* i »Liahona«.)

For nogen Tid siden, da jeg agerede Dorvogter ved Arizona Tempel, modte jeg Turister, der onskede Templets Indre forevist eller Oplysninger om, hvad der udfores indenfor denne store Bygning. Jeg saa en Dame, som lyttede til min Fortælling om det gengivne Evangelium og derefter spurgte: »Hvor er Pladerne nu, fra hvilke Joseph Smith skrev Mormons Bog?« Da hun modtog mit Svar, at Englen havde taget dem tilbage igen, sagde hun: »Det er meget vanskeligt at tro; det smager for meget af Bedrag og Illusion. Jeg er bange for, jeg maa fortælle Dem, at jeg ikke tror, Joseph Smith havde nogen Guldplader; thi ellers vilde han have beholdt dem som et Bevis paa deres Sandfærdighed. Som det er, viser det, at Historien om Mormons Bog er pure Opspind eller med andre Ord, han skrev Bogen uden Hjælp fra andre.« — »Saa tror De, at det hele er Gætteri med ham?« sagde jeg. — »Ja, det gør jeg,« sagde hun.

Saa lad os betragte det fra det Standpunkt:

Mormons Bog var ifølge Historien fuldført i 1829 og publiceret i 1830. Den Gang kendte man kun lidt til Vest-Mexico og Central-Amerika eller Syd-Amerika, som da kun gennemstrejfedes af unge Frontier-Mænd. Nogle faa Pelsjægere havde vovet sig ud paa Floderne vest for Missisippi; Lewis og Clark havde ikke endnu projekteret deres Ekspedition over Fastlandet; store Dele af Missisippi- og Ohiodalene var endnu i Hænderne paa Indianerne. Tror De ikke, at Joseph Smith var meget dristig, da han i sin Bog fremkom med den Erklæring, at det Folk, han skrev om, var civiliseret og havde bygget store Byer i forskellige Dele af Landet, og var han ikke taabelig den Gang, vidende hvad han naturligt kun kunde vide om Landet, da at sige i sin Bog, at der var to Civilisationer — en forud for den anden, og den ene næsten fuldstændig udryddet, da den anden begyndte? Er det ikke mærkeligt, at videnskabelige Efterforskninger har bevist, hvad Joseph Smith sagde i Mormons Bog? Jeg behøver kun at citere de nylig stedfundne arkæologiske Opdagelser i Mexico, Central-Amerika og Syd-Amerika. I Salt River Dalen i Arizona findes Levninger af 238 engelske Mile ældgamle Overrislingskanaler, der var bygget med en saadan Færdighed og Akkuratesse, at de første Nybyggere dèr sparede mange Tusinde Dollars ved at benytte dem. Mærkeligt, at Joseph Smith gættede saa nær til Sandheden! Hvordan gjorde han det? Et mere Eksempel. Han lader de gamle Historikere i Bogen fortælle, at Folket i nogle Dele af Landet, hvor der var Mangel paa Tømmer, byggede deres Huse af Cement. Hvem kendte Cement den Gang? Nu har de opdaget ikke alene Huse, men Gader asfalteret med Cement i Central-Amerika. Hvordan gættede han det?

En anden mærkelig Ting, at Joseph Smith skulde sige, at hans Bog var en Optegnelse over Amerikas oprindelige Indvaaneres Forfædre, og at finde en Mængde Traditioner blandt Indianerne om en Bog, der en Gang var deres, men som var tabt formedelst Overtrædelser. Var det ikke mærkeligt, at han

indførte i sin Bog, at de første Menesker var af hebræisk Afstamning? Ingen troede det den Gang; men læs, hvad der er fremkommet i senere Aar, af hebræiske Ord i Indianernes Sprog, hebræiske Skikke i Indianernes daglige Liv, hebræiske Ritualer og Ceremonier i Indianernes religiøse Dyrkelse. Kan De fortælle, hvorledes han kunde kende og skrive Sandheden saa fuldkommen?

Er det ikke mærkeligt, at Joseph Smith skulde indføre i Mormons Bog, at Frelseren kom til det Folk, han skrev om, og at det skulde vise sig, at Indvaanerne har mange Traditioner angaaende, at en saadan kom til dem? Hvorfor har Yaqui Indianerne tolv Mænd som Ledere for deres Religion, og som de siger, har vedvaret som en Organisation siden en vis stor Mand kom til dem og organiserede dem som en religiøs Bevægelse? Tror De ikke, det er bedre at sige, at han var guddommelig inspireret end at tilskrive ham en saa overnaturlig Magt i Fantasiskrivning.

Og hvis vi siger, at Joseph Smith kun optænkte og skrev Mormons Bog, maa alle hans andre Værker ogsaa tilskrives Gætteri. I 1833 siger han i Pagtens Bog, at Vin og stærke Drikke er ikke godt for Mennesket, at Tobak er ikke godt, at hede Drikke (hvilket, siger han, mener The og Kaffe og andre lignende Drikke, der indeholder skadelige Stoffer) er ikke godt. Erindrer, at paa den Tid troede man, at Alkohol indeholdt stimulerende Fødestoffer, og at Tobak havde dets Plads i Menneskehedens Økonomi. Spiritus og Tobak blev givet Soldaterne som en Del af deres Ration. Og hvad er nu den videnskabelige Kendsgerning angaaende disse Ting? Den Gang troede man, at Kaffe og The var næsten uundværlige som en Del af Familiediæten. Lægerne har nu paavist Theens og Kaffens skadelige Effekt paa Hjerte og Nerver paa Grund af visse Elementer — Koffein. Saa fortæller han os igen i 1838, hvorledes den ældgamle Tiendelov skal sættes i Virksomhed og Hensigten dermed. Se, hvad Kirkerne Verden over nu gør, og hvor mange ærlige Mennesker, der ikke tilhører nogen særlig

religios Tro, har antaget Tiendeprincipet som en Del af deres Forretningsliv, og som siger, at det er en udmærket Ting at være »i Kompagni med Herren«.

Og igen maa De tilskrive Joseph Smith's Gætteri en Kirke-Organisation, hvis Lige intet Menneske — lige meget hvor lærd — har været i Stand til at formulere, og om hvilke Vicepræsident Marshall siger, at det er den mest fuldkomne paa Jorden, i hvilke Maskineriet til Kirkens Styrelse gaar uden Stod eller Knuder.

Igen i Aaret 1835 fremkommer Joseph Smith med en Oversættelse af et Papyrus-Manuskript fra Ægypten, i hvilket forekommer astronomiske Ideer, der ikke harmonerede med Teorierne af Datidens lærde Astronomer. Han siger i dette, at der var utallige Universer, der regeredes og kontrolleredes af forskellige Himmellegemer, nogle storre, andre mindre, men dog alle kontrollerede af en stor, central Klode eller Magt. Teorien den Gang var, at Solen var Universets Centrum, uflyttelig og stationeret, og omkring denne cirklede vor Jord og andre Planeter, og at alle de Stjerner, vi saa, var »Fiksstjerner«, der ikke flyttede sig. Nu er den Teori, Joseph Smith fremkom med, opholdt af Nutidens mest fremragende Astronomer, at disse Himmellegemer er saa store, at vor Jord nedsynker i Ubetydelighed i Sammenligning. For Eksempel er Arcturus 200 Millioner eng. Mil i Diameter, Antares 20 Millioner, vor Jord kun 8000 engelske Mil. Hvis vi rejste med en Fart af en engelsk Mil i Minuttet, vilde det tage 1114 Aar at komme en Gang omkring Arcturus. Joseph Smith sagde, at der var saadanne vældige styrende Himmellegemer.

Igen sagde han, at der vilde blive givet dem, der ikke havde hort Frelsens Plan, en Lejlighed til at hore den i Aandernes Verden. Den Gang var det den almindelige Idé, at der intet Haab var for saadanne efter Doden — Terningen var kastet, deres Dom beseglet. Men hvorledes nutildags? En berømt Metodistpræst citeres som følger: »Jeg tror, der er Liv efter Doden, og i det Liv vil der være Omvendelse, og i den Omven-

delse vil der være en Chance for at bortkaste det Onde og modtage et højere Liv, og jeg vil benytte mit Liv til at gøre dette til en Del af Metodisternes Tro.«

Nu, er det ikke mere fornuftigt at tro, at Pladerne blev givet til Joseph Smith, og at han ved Hjælp af guddommelig Kraft oversatte Mormons Bog, og at guddommelig Fuldmagt og Inspiration er de Principer, der ligger under Styrelsen af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, end at tilskrive ham den overnaturlige Magt, han maatte have været i Besiddelse af for at være i Stand til at skrive de Ting, han skrev, og sige de Ting, han gjorde, og at gøre det paa en saadan Maade, at de harmonerer i hver eneste Enkelthed med de videnskabelige Sandheder i Dag. Det er lettere for mig at tro, og jeg véd ligesaa sikkert, som jeg ved noget uden at se det, at en Engel kom til Joseph Smith og viste ham Pladerne og senere overlod dem i hans Varetægt, og at han fra disse oversatte Mormons Bog, end at tænke at det hele udsprang i hans egen Hjerne.

„SPILDER IKKE, MANGLER IKKE."

(Præs. *John A. Widtsoe* i »Millenial Star«.)

En fransk Brændehugger arbejdede haardt i en lille Skov af ret store Træer. Som hvert Træ var fældet, blev Grenene omhyggeligt afhugget, og Stammerne savet i passende Længder og stablet op i en pæn Bunke. Derefter blev alle Smaagrene, Kviste og Blade afhugget fra hver Gren, og disse stablet i Bunker, og tilsidst blev Kviste og Blade samt alt Smaat samlet i Bunker for ogsaa at bruges. Da Brændehuggeren var færdig, lignede Pladsen et fejet Gulv.

Denne Omsorg for materiel Gods forklarer tildels de europæiske Nationers Kraft til i en vis Grad af Hurtighed at overvinde Følgerne af de næsten vedvarende Krige, der igennem mange hundrede Aar har raseret blandt dem. Belgiens og

Frankrigs Sparsommelighed er deres Frelse, og kunde være et Eksempel til andre og bedre stillede Nationer, der handler ødselt med deres Besiddelser. Hvis en Mand vedblivende skal finde Velstand, maa han vogte nøje over og bruge med Omtanke de Gaver, Herren skænker ham. Ligesaa maa en Nation. Spild er urigtigt og leder til Ulykke. Dette Princip er fortrinligt fremhævet i det gamle Ordsprog: »Spilder ikke, mangler ikke«.

Sparsommelighedens Princip gælder ikke alene for den materielle, saakaldte synlige Verden; men strækker sig med lige saa stor Kraft til Riget af usynlige Virkeligheder. For Eksempel: Tid er tildelt alle Mennesker ligeligt. Dagen er af samme Længde for baade rige og fattige, stærke og svage. Hvorledes vi benytter Tiden, er i høj Grad medbestemmende i vore Bedrifter og Lykke. Den, der anser Minutterne for at være kostbare og sparer og bruger dem, udfører mest. Et veltjent Liv er et Liv, hvor Dagene benyttes vel. Spilder ikke Tiden, mangler ikke Sukces; spilder ikke Tiden, mangler ikke Resultater.

Aandelige Vanskeligheder er næsten altid Resultatet af aandelig Spild. Kirken er bleven oprettet til Menneskets Velfærd. Et Menneske staar udenfor den og ser skævt til den og spilder sine Chancer og fejler i at finde den Lykke, der var tiltænkt ham. En anden slutter sig til Kirken, men ikke af hele sit Hjerte og spilder sine Chancer for aandelig Tilfredshed. Det er aandeligt Spild ikke at holde Sabatten hellig, ikke at holde Visdomsordet, at nægte at anerkende Herrens Styrelse ved ikke at betale Tiende og være uvirksomme i Kirkens Organisationer. Den Slags Spild leder uvilkaarligt til aandelig Fattigdom og en bitter indvendig Utilfredshed.

Den franske Brændehugger sælger Stammen og Grenene af det fældede Træ, og fra Indtægten sørger han for sine og sin Families Bekvemmeligheder. Og paa Vinterdagene opvarmes hans Hytte af de Kviste og Blade, han ikke spildte. Ligesaa vil i vore tunge Timer som i vore lykkelige Dage, aandelig Varme

opbygge dem, der ikke har spildt deres Chancer — lige meget hvor smaa — til at elske og tjene Gud og deres Medmennesker. De spildte ikke; de skal ikke mangle.

DEN DANSKE MISSION.

UNGDOMSFORENINGS-KONFERENCE.

Den 10. Juni er det 54 Aar siden, Unge Mænds Uddannelsesforening blev organiseret i Kirken.

For at fejre denne Begivenhed paa en passende Maade, vil der blive afholdt en Ungdomsforenings-Konference Sondag den 9. Juni Kl. 2 Eftermiddag og 7 Aften i alle Grenene indenfor den Danske Mission, hvor Ungdomsforeninger findes.

Passende Programmer er udarbejdet og tilsendt alle Distrikter. Vi haaber, at Funktionærerne vil træffe de fornødne Forberedelser for Afholdelsen af denne Konference, at den maa blive vellykket, saaledes at den i Fremtiden maa være en aarlig Hojtid.

Joseph L. Petersen,
Missionspræsident.

KØBENHAVNS GREN.

Kristi Himmelfartsdag, Torsdag den 9. Maj, havde Grenens Sangkor i Forbindelse med Koret i Malmo arrangeret en Koncert i Malmø. Foruden Korets Medlemmer i Kobenhavn benyttede en Del af Kirkens Medlemmer sig af denne Anledning til paa den smukke Foraarsdag at tage en Tur til Malmø. Koncerten havde samlet omtrent fuldt Hus i Kirkens nye, store Mødesal Norregatan 27, Malmo, og ypperlig Sang og Musik udførtes af de to Kor.

Sondag den 12. Maj fejredes »Moders Dag« i København ved, at Sondagsskolen gav et Program til Ære for Mødrene under Ledelse af Skolens Forstander Th. Bregentoft. Programmet bestod af Sang, Musik og korte Taler fra Elever til Ære for Mødrene, der tillige fik overrakt en Buket

Blomster hver. Der var tilstede 35 Mødre, 28 Bedstemødre, 5 Oldemødre; total 68. Str. Ane Jørgensen var den ældste (82 Aar) og Jenny Nielsen yngste (23 Aar). Str. Beate Nielsen havde 4 Generationer tilstede og havde været Moder til 11 Børn. Ialt var der tilstede 169.

Søndag Aften den 12. Maj gav det aaronske Præstedømme i Grenen et Program i Anledning af 100-Aarsdagen for dette Præstedømmes Gengivelse den 15. Maj. Korte Taler blev givet af Diakonerne Erling Jørgensen og Sigfred Andersen; Lærer Hilmer Jørgensen; Præsterne Kjeld Jørgensen, Oscar Nielsen og Einar Hansen. Udførelsen gjorde vore unge Brødre Ære.

Ungdomsforeningerne fejrede 2. Pinsedag med en vellykket Udflugt til det skønne Frederiksdal ved Furesøens Bredder. Man adspredte sig med Fællesspisning af de medbragte Madkurve, Spadsereture i de skønne Omgivelser og ved forskellige Lege. Turen afsluttedes med en Sejltur op ad Kanalen til Lyngby Sø, hvorefter man tog Toget fra Lyngby St. hjem. Alle var enige om at have tilbragt en behagelig Dag i det grønne.

Ph. J.

AARHUS GREN.

Et godt »Moders Dag« Program blev udført Søndag Morgen den 12. Maj af Grenens Søndagsskole. Hver Moder blev præsenteret en Blomst, og et udmærket Program blev udført af Skolens Elever. Str. Serena S. Olsen, Moder til Missionær Albert M. Olsen, og Katherine S. Muir, Moder til Missionær Sylvester W. Muir, som for Tiden besøger Slægtninge i Danmark, samt Str. Marie Thestesen og Præs. Gunner M. Nielsen talte for Mødrene og »Moders Dag«. Der var en god Aand tilstede, og Programmet syntes at interessere alle.

Samme Dags Aften fejredes 100-Aarsdagen for det aaronske Præstedømmes Gengivelse under Ledelse af dette Præstedømme. Emner blev omhandlet som følger: »Tiden«, Verner Larsen; »Manden«, Jens Nielsen; »Begivenheden«, Svend Jensen; »Resultatet«, Emil Andersen; »Fremtiden«, Richard Gre-

gersen; »At vogte over Kirken«, Karl K. Pedersen. Præs. Gunner M. Nielsen talte om det Aaronske Præstedommes Værdi. Sangnumre udfortes af Koret og Kvartet. Mødet var en Sukces, og Talerne udfort paa en god intelligent Maade. En Trediedel af de tilstedeværende var fremmede, og vi føler, at disse var imponeret over den Maade, hvorpaa vore unge Brodre var i Stand til at staa frem og forklare Evangeliet.

Det er vort Ønske at indpræge i Aarhus Befolkning, at »Mormonismen« er Frugten af Jesu Kristi Evangelium gengivet til Jorden i disse de sidste Dage. Vi ønsker at rette en Tak og udtrykke vor Paaskonnelse til alle, der tog Del i disse to Møder.

Gunner M. Nielsen.

FORAARSKONFERENCEN I BERGEN
den 21. April 1929.

Forud for Konferencen blev der den 18., 19. og 20. April givet 3 Foredrag af Distriktspræsident Roy Engebretsen ledsaget af Lysbilleder af Staten Utah. Sangkoret assisterede ved disse under Ledelse af dets Dirigent Johan Sætrum.

Konferencen aabnedes med Sondagsskolekonference Sondag Formiddag Kl. 10½. Tilstede var Missionspræsident Lorenzo W. Anderson, der præsiderede ved Konferencen, Præs. Hyrum Jensen, indkommende Missionspræsident, Str. Margaret Jensen, Distriktspræsident Roy Engebretsen samt 7 Missionærer fra Zion. Der aabnedes med Sangen »Vær velkommen Sondag Morgen«. Bon, Johan Sætrum. Derefter en Sang. Nadveren administreredes ved Haakon Jensen og Oluf K. Karlsen, hvorefter et Program udfortes. Præs. Hyrum Jensen og Missionspræsident Lorenzo W. Anderson talte i Korthed. En Del Sporgsmaal blev rettet til Skolens Elever af Præs. Anderson, som disse besvarede. Der sluttedes med Sangen »Nej, tal ej ondt«. Bøn, Martha Gundersen. Tilstede 134.

Medlemsmode afholdtes Kl. 1. Det ledede s af Grensforstan-

der Magna Agle og aabnedes med Sang og Bøn. Nadveren administreredes af Rudolph Bjorn og Allan Bergesen. Alle Grenens Funktionærer blev foreslaaet til Opholdelse, hvilket blev enstemmigt vedtaget, hvorefter Rapporter fra de forskellige Grene blev aflagt. Præs. Hyrum Jensen talte i Korthed og bar sit Vidnesbyrd. Præs. Lorenzo W. Anderson omtalte sin Missionsvirksomhed og paalagde Kirkens Medlemmer Nødvendigheden af at respektere og adlyde Kirkens ledende Brodre og Sostre. Der sluttedes med Sangen »Kom Hellige«. Bøn, Oscar Mikkelsen. Tilstede 69.

Mødet Sondag Aften ledede af Distriktspræsident Roy Engebretsen og aabnedes med Sangen »Ydmygt med Ærbodighed«. Bøn, Lorenzo W. Anderson. Sang »Guds Værk«. Det blev foreslaaet og enstemmigt vedtaget at opholde Kirkens Autoriteter og ligeledes den Europæiske og Norske Missions Autoriteter. Missionærerne Allan Bergesen og Rudolph C. Bjørn talte i Korthed og bar deres Vidnesbyrd. Str. Margaret Jensen talte paa Engelsk med Præs. Roy Engebretsen som Tolk. Hun udtalte sin Glæde over at overvære Konferencerne i Norge og bar sit Vidnesbyrd. Til Afveksling en Missionærkvartet. Distriktspræsident Roy Engebretsen udtalte sin Glæde over Konferencen og at kunne faa Raad og Vejledning fra de ældre og mere erfarne Mænd i Kirken. Præs. Lorenzo W. Anderson holdt sin Afskedstale og bar et kraftigt Vidnesbyrd om Evangeliets Gengivelse. Præs. Hyrum Jensen formanede Kirkens Medlemmer til at arbejde for deres Afdøde samt bar sit Vidnesbyrd. Koret sang »Himmel, o hør«. Bon, Henry Hendriksen, hvorefter Koret sang »Jeg tjener Gud«. Tilstede 190.

Missionærmøde afholdtes Mandag Formiddag under Ledelse af Præs. Lorenzo W. Anderson. Missionærerne samt Præs. Hyrum Jensen og Str. Margaret Jensen udtalte deres Følelser overfor det Arbejde, de var kaldede til at udføre. Derefter diskuteredes forskellige Problemer vedrørende Missionsarbejdet, og mange gode Instruktioner blev givet. Missionærerne blev beskikket at arbejde som følger: Richard A.

Jørgensen og Parley Kålstad til Frederiksstad; Henry Hendriksen og Magna Agle til Stavanger; Roy Engebretsen til Oslo som Missionssekretær; Rudolph C. Bjorn, Præsident over Bergen Distrikt med Allan Bergesen som Medarbejder. Tilstede 10 Missionærer.

Tirsdag Aften afholdtes som Afslutning paa Konferencen en vellykket Fest, hvor et godt Program udførtes. Der blev serveret Chokolade, Smørrebrød og Kager til ialt 120 tilstedeværende.

Børnefest afholdtes Onsdag, hvor Børnene udførte et udmærket Program, hvorefter der serveredes Chokolade og Kager. Tilstede 54 Børn.

Ella Halvorsen,
Grenskriver.

SPIRITISTERNES LÆRDOMME.

(Juvenile Instructor.)

Har Spiritisterne nogen Lærdom, der er vel defineret? Hidindtil har Ideen om Spiritismen været indskrænket til et Forbindelsesled mellem levende og døde. I de senere Aar har et anseeligt Antal fremragende Mænd, Forfattere og Videnskabsmænd, sluttet sig til Spiritisternes Rækker, og disse søger nu at forkynde deres Tro til Jordens Indvaanere. Det er velbekendt, at Lærdomme er nødvendige for at faa Tilhængere til en hvilken som helst Tro, der omhandler Livet efter dette. Da saadanne Mænd som Sir Conan Doyle og den store Videnskabsmand Sir Oliver Lodge bekendte deres Tro paa Spiritismen, gav deres Berømthed et stærkt Fremstød til en Trobekendelse, der pludselig blev populær paa Grund af sine fremragende Rekrutter. Spiritismen har spredt sig forbavsende overalt i Europa. Den sidste Krig gav et mentalt Billede af den voksende Tro paa Grund af den enorme Adskillelse af levende og døde. Offentlige Manifestationer har været mere sjældne og ikke saa almindelige i de Forenede Stater, som de har været i de europæiske Lande. De store

Mænd i England, der har adopteret denne Tro, har haft en vidunderlig Indflydelse paa Folks Sind og Tanker, der tilsyneladende brød sig mere om Popularitet og intellektuelle Møder, end de vilde indrømme. Autoritet og Ledelse er mellem de mest indflydelsesrige paa Menneskets Liv. Hidindtil har Spiritismen været foruden begge. Den har nu faaet en anseelig Ledelse, endskønt den er foruden følelig Autoritet.

Ret nu er det vanskeligt at se, hvorledes Spiritismen som en Tro kan paatage sig Autoritet. De østlige Nationer i Europa er meget mere mystiske i deres Tro og Gerninger end de mere materialistiske vestlige Nationer er. For nogle faa Aar siden afholdtes der en Konference i Liege, Belgien. Hr. Conan Doyle tog stærkt Del i Diskussionen ved denne Konference. For at Spiritismen kunde blive en fremragende Verdenstro, var det nødvendigt som Propaganda at have en eller flere Lærdomme. Delegerede fra Øst-Europa favoriserede en Tro paa Sjælevandring; men Sjælevandring havde aldrig været favoriseret af Protestanterne fra Vesten. Et Kompromis mellem de to Dele af Europa var opnaaet ved at bekendtgøre, at Spiritisterne havde antaget Lærdommen om Sjælens Udødelighed. En saadan enkelt Lærdom kunde bedre antages af de Protestanter, der forkastede og fornægtede mange af Bibelens Lærdomme.

Sir Oliver Lodge's Hustru døde fornylig, og den kendte Videnskabsmand offentliggjorte, at han forventede, at hans kære Livsledsagerske vilde sætte sig i Forbindelse med ham. Hendes Overlevelse af Døden var en stor Trøst til ham, sagde han. Han ventede dog ikke at høre fra hende for en Maanedstid, fordi »hun maatte have Tid til at vænne sig til sine nye Omgivelser.

Lærdommen om Sjælens Udødelighed har eksisteret siden Adams Dage. Frelseren selv viste det ved Eksempel, da han opstod fra de døde. Det er forbavsende, men sandt, at mange vil ikke lytte til Guds Røst, men naar en saakaldt Videnskabsmand taler, bliver de Tilhængere.

Fritænkeri bliver mere og mere upopulær overalt i Verden; men hvorfra vil Spiritisterne faa deres Autoritet for Udodelighed, undtagen de søger til Bibelen for Tro, og det vilde indbefatte Kristi Autoritet, der i de senere Aar er bleven forkastet i al Almindelighed. At tro, at Kristus talte med en Myndighed, der var bindende paa andre, er meget forskellig fra den Tro, at Kristus var en god Mand og en stor Reformator.

ÆGTESKAB BLANDT SIDSTE DAGES HELLIGE.

(*Weston Nordgreen,* »Millenial Star«.)

Ægteskab er for Sidste Dages Hellige en hellig Institution. Deres Hjemmeliv er stærkt baseret paa Religion — en evig Religion, der opmuntrer til Ægteskab for Tid og Evighed. Deres Religion begynder i Hjemmet — et Hjem, hvor Forældre og Børn er forenede, knyttet tilsammen ved Kærlighed og god Forstaaelse af baade de religiøse og verdslige Love og til at være evigt. »Mormonismen« har som dets Grundvold en vidtrækkende Opfattelse af universal Frelse. Ved Fuldmagt fra Gud — Præstedømmet — kan hele Menneskeheden, baade levende og døde, blive frelste ved Lydighed til Jesu Kristi Evangeliums Principper og Ordinancer.

Ægteskab for Tid og Evighed forener det forbigangne med det nuværende og med Fremtiden — de døde med de levende. Lænkerne i Familiekæden fra vor Fader Adam til det nuværende Tidspunkt er føjet sammen af de Sidste Dages Hellige ved deres genealogiske og Templearbejde. »Mormon«-Hjem er grundlagt paa Religion med Rødderne plantede sikkert i celestial — evigt — Ægteskab. I lige Maade er Religion fostret i Hjemmet. »Mormonerne« bygger Hjem, skaber Hjem og vedligeholder Hjem. Kærlighed, Fred og evig Udvikling er mulig, hvor saadanne Tilstande forefindes.

Den følgende Artikel viser de alvorlige Betragtninger,

»Mormon«-Systemets Ægteskab giver Anledning til blandt intelligente og fornuftige Folk. »Mormonismen« opbygger Hjemmet; Hjemmet opbygger Nationen. Begge maa grundlægges paa evig Sandhed for at vedvare:

ROSER MORMON ÆGTESKABER.

(Prof. *R. H. Johnson* i »Eugenics Magazine« berømmer Kirkens Lærdomme.)

(Specielt for »New York Times«.)

New Haven, Conn, Nov. 11., 1928. — Mormonerne er mere tilbøjelige til at gifte sig tidligt og opdrage store Familier end de fleste andre Sekter, ifølge Undersøgelser ved Professor Roswell H. Johnson fra Pittsburgh Universitet, der er publiceret i sidste Udgave af *Eugenics*, det officielle Organ for det amerikanske Eugeniske Selskab. Mormonfamilier havde mindst to flere Børn gennemsnitligt end nogen anden Sekt. Professor Johnson paastaar, at en strengere Udsøgelsesmetode i Valget af en Mage er gældende blandt Mormonerne paa Grund af visse Lærdomme i deres Tro.

»Fødselsforholdene blandt Mormonerne er bedre end i andre Sekter,« siger han, »fordi Kirken har skabt gennem dens Ungdomsorganisationer en direkte og systematisk Maade at lære at vælge en bedre Mage. Denne Maade er langt overlegen, hvad jeg kender i andre Sekter. Kirken er overordentlig beredvillig til at sørge for Bygninger til Brug for selskabelige Sammenkomster for de Unge Mænds og Unge Kvinders Foreninger og til at oprette udendørs Aktiviteter, hvor saadanne Kammeratskab fostres. Kendsgerningen er, at i Mormon-Kirken gives der ethvert ungt Menneske en større ønskværdig Bekendtskabskreds af det andet Køn, end er Tilfældet i nogen anden Sekt, jeg kender.«

De Sidste Dages Helliges Moral-Lov — den højeste Moral-Lov, der kendes i Verden, nemlig et eneste Kyskheds-Standard for baade Mænd og Kvinder — er lært i alle Kirkens Organisationer, saasom for Eksempel Ungdomsforeningerne. Der sorges for Lokaler til forskellige Adspredelser saavel som kompetente Instruktorer, saa at Zions Ungdom ikke skal svigte, men skal gaa fremad, rene og kyske, — fri for den moderne Kristendoms besmittede Synder. De unge Mennesker i »Mormon«-Kirken forbereder sig gennem deres Aktiviteter til at være Ledere i Hjemmet, Samfundet og den religiøse Om-

gangskreds Verden over. Og naar de indgaar i Ægteskab, er det bygget paa Sandhedens urokkelige Grundvold; det er intet blindt Eventyr; og det holder!

EN RESOLUTION.

»Vi giver til Verden det samme Budskab, som Kristus gav, nemlig: at lede Folket til en sand Kundskab om Gud, deres Fader; lærer dem, hvorledes et hojere og friere Liv opnaas, og vidner til dem, at det er muligt i Dag ved Adlydelsen af Evangeliets Love og Ordinancer at omforandre Samfundet. Lad os resolvere denne Dag at »blive ædle; og da vil Ædelheden, der slumrer i andre Mennesker, men aldrig dør, opstaa i sin Majestæt og mode vor egen«. Paa denne Maade kan vi faa vort Lys til at skinne iblandt Menneskene, at de ved at se vore gode Gerninger vil blive fort til at ære deres Fader i Himlen.

David O. McKay.

EMNER FOR JUNI 1929.
KREDSLÆRER.

TIENDE.

Paa hvilke Grundlag er Tiendeloven baseret?

»Herrens er Jorden og dens Fylde, Jorderige og de, der bo derpaa« (Psalm. 24: 1). »Men du skal komme Herren, din Gud, i Hu, thi han er den, som giver dig Kraft til at skaffe dig Vælde« (5. Moseb. 8: 18).

Det er Herrens Befaling til os, og har været lært og praktiseret fra tidligste Tider (1. Moseb. 14: 18—20; 28: 22; 3. Moseb. 27: 30—34; Pag. Bog 119 Kap.; 64: 23—24).

Velsignelser, der folger ved Adlydelsen af denne Lov (2. Kron. 31: 5—12; Mal. 3: 8—10). Personlige Vidnesbyrd.

Hvad Tiende bruges til. Opbyggelse af Guds Rige paa Jorden ved at hjælpe Missionærarbejdet, Tempelarbejdet, bygge Templer, Modehuse, andre Kirkebygninger og deres Vedligeholdelse o. s. v.

DEN KVINDELIGE HJÆLPEFORENING.

ET MORALSK STANDARD.

1. Guds største Gave til Mennesket — dets dobbelte Natur: Det dødelige — Legemet; det evige — Aanden. Som Guds Sønner og Døtre er det vor første Pligt at være tro til og ære Livet.

2. Familiebaandet i Ægteskabet er indstiftet af Gud, og det er den bedste og sikreste Maade at leve Jordelivet paa, saaledes at vi kan opnaa Ophøjelse og evigt Liv.

3. Lige saa helligt som Ægteskabsbaandet er, lige saa fordømmeligt er ulovlig seksuel Forbindelse mellem Mand og Kvinde. Herrens Lov forbyder det (2. Moseb. 20: 14; Matt. 5: 27—28; Pag. Bog 63: 14—15; 42: 74—77, 80—81).

4. Der er intet dobbelt Standard i Jesu Kristi Kirke. Manden maa være lige saa ren som Kvinden. Overtrædelse af denne Lov medfører Udelukkelse, om de ikke omvender sig.

5. Kun de rene af Hjertet kan se Gud (Matt. 5: 8, og kun de rene af Hjertet kan arve Salighed og leve i Guds Nærhed.

INDHOLD:

Gættede Joseph Smith det hele? 161
Spilder ikke, mangler ikke 165
Den Danske Mission 167
Foraarskonferencen i Bergen 169
Spiritisternes Lærdomme.. 171
Ægteskab blandt Sidste Dages Hellige 173
En Resolution 175
Emner for Juni 1929 175

SKANDINAVIENS STJERNE, Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges Organ i Danmark og Norge, udkommer den 1. og 15. i hver Maaned og koster 6 Kroner pr. Aar eller 25 Øre pr. Nummer. Til Salg paa alle Missionens Kontorer.
Udgivet og forlagt af JOSEPH L. PETERSEN, Korsgade 11. Kbhvn. N.
Trykt hos F. E. Bording.